

Den helt uansvarlige anvendelse af disse miner ude i verden medfører, at der bliver dræbt eller lemlæstet en person hvert 20. minut.

Internationale opgørelser viser, at der ligger over 110 mio. antipersonelminer ude omkring, at den tidligere generalsekretær i FN, Boutros-Ghali, har anslået, at det vil koste 33 mia. dollars at fjerne disse antipersonelminer, og sidst, men ikke mindst, at mere end 26.000 mennesker bliver dræbt eller lemlæstet hvert eneste år af antipersonelminerne.

UNICEF har opgjort, at der i perioden fra 1975 til 1995 blev dræbt eller lemlæstet over 1 million mennesker. Disse forfærdende tal taler for sig selv, og Danmark skal hjælpe med til at ændre på disse uhyggelige forhold.

Det er derfor glædeligt, at Folketingets partier længe har haft en fælles vilje til at gøre noget ved problemerne, og det er godt, at regeringen i denne sag har arbejdet offensivt og fremadrettet.

Ude omkring er man optaget af problemstillingen. Europæisk Kvindeunion har på et topmøde i London i januar i år udtrykt sin afsky for den verdensomspændende spredning af landminer og har enstemmigt opfordret til et totalforbud imod disse miner.

På NATO-parlamentarikernes møde i Torino den 10. oktober 1995 foreslog en enstemmig dansk delegation, at der i resolutionen fra mødet skulle afsættes en konkret sum penge til bekæmpelse af antipersonelminer. Den danske delegation bestod af repræsentanter for hele det politiske spektrum her i Folketinget, og ændringsforslagene blev vedtaget. Der blev indføjet en passus om, at der skal afsættes minimum 1 mia. dollars til bekæmpelse af antipersonelminer.

Det Konservative Folkeparti vil derfor opfordre Folketinget til at følge den konstruktive ånd, der har været i denne sag indtil nu, ved at stemme for beslutningsforslag nr. B 93.

Hanne Severinsen (V):

Venstre støtter i høj grad, at vi tiltræder denne konvention, og støtter, at man i det hele taget har et offensivt internationalt arbejde med at sikre, at disse miner ikke mere bliver udlagt.

Vi kan se overalt i verden, hvor slemt det står til. I Cambodja er hele genopbygningen truet på grund af alle disse mange udlagte miner, så derfor er det en meget vigtig sag, som ikke slutter her, men som i hvert fald får en god begyndelse ved, at vi også fra dansk side vil afstå fra at bruge disse antipersonelminer.

Det er som sagt en god sag, og vi tilslutter os konventionen og vil arbejde positivt i udvalget.

Villy Søvnal (SF):

Beslutningsforslaget, som det foreligger, er et resultat af en række forhandlinger i det, der hedder FN's gennemgangskonferencer.

Sidst vi diskuterede landminer i Folketinget, var i efteråret 1995, da SF fremsatte et beslutningsforslag, der hed nr. B 9, om at ændre dansk minepolitik.

Jeg synes, det er rart at høre her i dag, at Venstre og De Konservative fryder sig over en offensiv dansk linje. Det gør vi også. Det tog lidt lang tid at få den gennemført, for forslaget blev jo faktisk stemt ned med bl.a. ord fra Venstre og De Konservative som urealistisk og overbud af sædvanlig art, men det varede ikke så længe.

Heldigvis besindede regeringen sig og forkyndte i maj, at Danmark tog det ensidige skridt at afvikle danske landminer. Hvorfor er det så vigtigt? Det er jo ikke i Danmark, landminerne er, det er rigtigt, men det er fantastisk vigtigt, for hvis man med styrke i stemmen skal gå ud og sige det her, er forudsætningen, at man først fejrer for egen dør.

Det er en vigtig beslutning i det, der af FN's tidligere generalsekretær Boutros Boutros-Ghali er betegnet som vor tids største humanitære katastrofe. Det skal udbygges med lidt tal:

Der dræbes eller lemlæstes hvert eneste år 30.000 mennesker. En tredjedel af dem er børn; de rammes nemlig mest præcis, fordi de ædlere organer sidder lavere på dem. Derfor synes jeg også, at man skal sige tydeligt, at det, der sker med den her aftale, er små gennembrud.

Det er et lille, men vigtigt gennembrud, at aftalerne også gælder i interne konflikter i landene; det er en klar forbedring. Det er et fremadskridt, at alle personelminer skal være sporbare. Det er også en klar forbedring, når der skal ryddes, at minerne skal være selvdestruktive, de skal kunne ødelægge sig selv. Det er en klar forbedring, hvis mekanikken i øvrigt virker. Og det er forbudt at overføre de tekniske miner, der ikke lever op til disse krav. Hvis det kan overholdes, er det fint nok.

Det er også fint, at der er aftalt årlige møder om minerne, så man fastholder den største humanitære katastrofe på den internationale dagsorden. Det, der er problemet, er, at der på alle disse her gode ting er en overgangsperiode på ni år, dvs. i de næste ni år vil der fortsat blive nedlagt miner, og først derefter træder disse ting i kraft.